

FOGARAS ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Előfizetési ár:
Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
Egész évre 8 Kor., félévre 4 K., 1/4 évre 2 K.
Egyes szám ára 16 fillér.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Thierfeld D. könyvkereskedése.

A hirdetések díját jutányosan számítjuk.
Nyílt tér: soronként 20 fill.
Hirdetések és Nyílt tér díja előre fizetendő.
Kéziratokat nem adunk vissza.

A haza bölcsének emlékezete.

Talán különös szeszélye vagy rendelése a sorsnak, hogy ép ily politikai viszonyok között értük meg, a „haza bölcse“ születés napjának századik évfordulóját.

Hogy annál nagyobb dicsfényvel övezten lássuk az ő szerény, de mégis oly nagy alakját, ki életében nemcsak nemzetének, de az uralkodónak bizalmát is teljes s oly nagy mértékben bírta.

Minden jó és igaz magyar bánatosan kell hogy felsehajtszon, ha ma Deák Ferenc hatalmas egyéniségére gondol: „Uram, miért vettél el őt oly korán nemzete köréből“, vagy „ha elvettél miért nem adtál helyébe a válságos időkre egy második Deák Ferencet, aki kivezesse népét az ígért földjére, Uram miért nem alsz most magyar népednek egy oly tiszta jellemű, bölcs és fenkölt lelkű vezetőt, aki mint ő, a már „romlásnak indult, hajdan erős magyart“ visszatérítse az igaz ösvényre, az igaz és tiszta alkotmányosság követésére!“ Hát fajulhattak volna-e politikai viszonyaink e színvonalra, ha egy Deák Ferenc vezethetné e nemzetet, uralkodhatna-e a mostani zürzavaros fejtelenség és bizonytalanság, ha egy Deák Ferenchez hasonló férfi lenne a nemzet és az uralkodó bizalmának letéteményese, kiben azok a valódi nemes tulajdonok, azok az igazi magyar faji erények egyesülnének, melyek Deák Ferencben oly hatványozott mértékben feltalálhatók voltak s amely jellemzősége nemcsak saját nemzete, de az uralkodó előtt is pótolhatatlanná és megbecsülhetetlenné tette.

Mennyire érezzük hiányát egy ily nagy férfunak, aki az alkotmányosság megzökent szekerét könnyűséggel lenne képes a rendes kerékvágásba visszaállítani, hisz mennyivel kényesebb és nehezebb volt helyzete Deáknak 1865–1867-ben, midőn a fontos, évtizedekre, vagy századokra kiható, kiegyezést kellett megalkotnia és irányelvül tekintenie, hogy nemcsak a nemzet, de az uralkodó, sőt a horvátok kívánságai és követelése is kielégítést találjanak. Igaz, hogy az akkori politikai helyzet sem hasonlítható a mostanihoz és hatalmas pártját sem zavarta meg nézeteltérés, hisz a párt Deákban teljesen megbízott és őt őszintén követte, mert hisz Deák Ferenc nem volt miniszter, hanem pártvezér, de hatalmas pártja a Deák-párt egységes volt s így mint pártvezér sokkal hatalmasabb volt, mint akárhány miniszter. Igaz az is, hogy nemzete osztatlan bizalmát bírta és ne feledjük el, hogy leghűbb, legőszintébb segítőtársa megboldogult, oly szerencsétlen s megrendítő véget ért jó királynénk volt, a ki felséges férjénél bizony sokat képes volt kivinni és elérni, talán oly dolgokban is, melyekről mi sem birunk sejtélemmel és a történelem sem tud.

Most 27 évvel halála után tűnik fel Deák Ferenc egyéniségének teljes nagysága, midőn látjuk, hogy évtizedek nem szültek oly embert, ki az ő nyomdokában volna képes haladni s helyét bár némileg is pótolni. Most a közélet kínos gondjai között talán nem is ünneplhetjük egy a nemzet nagy fiának emlékét, a mint elégedett és derűs viszonyok között ezt tehetné, de mégis pártkülönbség, de mondjuk vallás- sőt felekezeti különbség nélkül ünnepli meg Magyarország lakossága a „haza bölcse“ születésének 100-ik évfordulóját. A haza nagyja-kicsinyje, az iskolák ifjúsága, a tanulók nagy serege, a képviselőház tagjai, a törvényhatóságok, a tudóstársaságok részesei, sőt a nők is részt kívánnak maguknak az ünneplésből és a „haza bölcse“ iránt vállvetett buzgalommal kívánjuk leróni a kegyelet és a hála adóját. Pedig nemcsak a hála érzésének kell eleget tennünk e napon, „de ép az ő példájából és gondviselészerű küldetéséből merithetünk erőt a jövő küzdelmeire. Deák Ferenc emlékezete arra kell hogy tanítson bennünket, hogy az isteni gondviselés a nehéz küzdelmek, a keserű megpróbáltatások napjaiban sem hágy el minket, hanem alkalmas pillanatban elküldi emberét, ki törhetetlen jellemével és önzetlen hazaszeretetével, elméje és szívének összes nagy erejével siet hazájának segítségére és megmentésére.

Ezt a gondviselészerű szerepet játszotta hazájában Deák Ferenc 1867-ben.

A szabadságharc leverése után s az elnyomatás szörnyű napjaiban benne bizott a nemzet és az ő tanácsát követték e nemzet jobbjai. És nem hiábavaló volt e bizalom, mert az ő nagy elméjének sikerült a király és a nemzet kibékítése s ama kiegyezés létrehozása, amely ma is alapja a nemzet kormányzatának.

Deák Ferenc emléke hervadatlanul és kitörölhetetlenül él a nemzet szívében. S ha nem alkotott volna is oly maradandót és dicsőt, mint nagy alkotása, még akkor is az ő fényes tulajdonságai és spártai jelleme kellene, hogy a nemzet és a későbbi utókor előtt tündököljenek. A közélet vezetésében való önzetlensége, a tanácskozásban való bölcsessége s a harcban való önmérséklése voltak az ő egyszerűségében is csodálatraméltó jellemének kimagasló vonásai. Épen ez a három nagy lelki tulajdonság az, a melyet követnie kellene a mai nemzedéknek is, s a mely nélkül államférfiúi nagyság és halhatatlanság nem képzelhető. Pedig mily ritkák mind ez erények most. Jól írja egy életirója, hogy neki „egy kézzszorításnál többet még királya sem adhatott“. Nem fogadott el ő kitüntetés, megmaradt ő egyszerű „magyar nemes“-nek a szó legszorosabb értelmében, a mint ő felfogta a magyar nemes hivatását, megmaradt ő a régi jó táblabírónak, amilyenek azok a régi, tudós, életbölcsességgel rendelkező, de anekdotázó táblabírók voltak. S midőn őt a királyi pár valamivel mégis kitüntetni akarta, nagy fejtörést okozott, hogy mi legyen az, végre mégis a női gyöngédség eltalálta azt az egy kitüntető bizalmat, melyet még Deák sem utasíthatott vissza; a jó királyné sajátkezüleg irt aranyos sorokkal hívta meg őt udvari ebédre. Ez az egy kitüntetés volt, melyet ő az udvartól elfogadott és mely esemény nemcsak Deák egyéniségét, de szeretett jó királynénk végtelen gyöngédségét és szellemességét is jellemzi.

Nemzete leróta kegyeletét nagy fia a „haza bölcse“ előtt, hantjai fölő mauzoleumot építettett, szobra a morajló Duna mellett emelkedik és az ott ülő Deák Ferenc felnéz a gyönyörű királyi palotára és a folyton emelkedő főváros előhaladásán gyönyörködhetik. Századik évfordulóját az egész ország egyhangú lelkesedéssel és hálával ünnepli meg. De a kegyelet és hála mind e külső jelei nem emelik föl nemzetét Deák nagy szelleméhez, ha a haza minden hü fiainak és különösen az ifjúság lelkében nem fejlődnek ki azok a tulajdonságok, melyek Deák Ferencet oly nagygyá tették; a nemes egyszerűség, a jellemzősége és önmérséklet, melyeket azonban ő csak szeretett hazája érdekében értékesített, amint egész élete célja csak hazája fölvirágoztatása és nemzete boldogítása volt, midőn azon egy vezérelv irányította: „A haza minden előtt!“

Bisztray József.

minden erre képesített iparos végezheti azon munkálatokat.

A más iparosok által végzett munkák szakszerűen felülvizsgálandók, mely vizsgálatért hectowattónként 2 korona díj fizetendő.

Ezen díj egy egy fogyasztónál a 15 koronát meg nem haladhatja.

11. §. A villamos telep 50 év után díjtalanul a város tulajdonába megy át. A város ezen idő lejártá előtt is megválthatja a telepet éspedig 15, 30 és 40 év múlva, kedvező feltételek mellett.

12. §. Vállalkozó 2000 korona óvadékot tartozik letenni.

A város telekkönyvi bekebelezést kap a villamos telepre az annuitások tőkeösszege erejéig. Vállalkozó ezenkívül a saját ingatlanaira (0000 korona erejéig zálogjogi bekebelezést nyújt a város javára.

13. §. Büntető határozatok arra az esetre, ha vállalkozó nem szolgáltat áramot, vagy ha egyes lámpák nem égnének.

14. §. Viss major esetek vállalkozónak a szerződési kötelezettségek tekintetében be nem számíthatók.

15. §. Peres esetekben a fogarasi járásbíróóság illetékessége köttetik ki.

16. §. Vállalkozónak jogában áll a szerződést a város jóváhagyása mellett egy alakítandó részvénytársaságra átruházni.

17. §. Az ötven éven belül is megszűnik a szerződés, ha vállalkozó a telep üzemét 3 hónapon át beszünteti, vagy ha csődbe jut. Ezen esetekben a telep összes tartozékaival együtt azonnal díjtalanul a város tulajdonába lép.

18. §. Vállalkozó tartozik a villamtelepet tűzkár ellen saját költségén biztosítani.

19., 20. és 21. §§-ai. Bélyegköltések egyedül a vállalkozót terhelik stb.

Stof Péter a fentiekon kívül pótajánlatában arra kötelezte magát, hogy évenként egy külön tartalék-alap céljaira a városnak 400 kor. fog rendelkezésére bocsájtani, melyet a város gyümölcsözőleg

elhelyezhet s mely összeg annak idején, amikor a város a telepet házi kezelésbe veszi, ujtási alapul és üzemtőke gyanánt fog szolgálni.

Tekintettel arra, hogy Stof Péter ajánlatát, annak olcsó árai a kellő biztosíték és egyéb a városnak nyújtott előnyök folytán elfogadhatónak találjuk, azt javasoljuk a tkts képviselőtestületnek, hogy ezen ajánlatot fogadja el s Stof Péterrel a végleges szerződést kösse meg, s terjeszse jóváhagyás alá.

Mi mindig amellet foglaltunk állást, hogy előkelő, hitelt érdemlő cégnek kell kiadni a világítás berendezését. Most is azt hangsúlyozzuk, hogy ez az ajánlat matematikailag lehetetlen és egyáltalában nem ajánlatos magán embernek adni ki akkor, amidőn ismert cégek elfogadható feltételekkel pályáznak. Stof ajánlata annyira kedvező, hogy lehetetlen annak megvalósítása. ajánljuk ezt a képviselőtestület figyelmébe, mert igaz az, hogy: „Timeo Danaos et dona ferentes.“ —ő.

Észrevételek

„A villamos világítás“ című cikkekre.

Örvendünk, hogy megtörtént az első komoly lépés a város villamos világítása ügyében. Nagyon helyesen tette a városi előljáróság, hogy a jegyzőkönyvben foglalt javaslatát a nyilvánosság elé hozta, ezzel kifejezetten az lévén a szándéka, hogy az ügyet széles körben megvitatás tárgyává tegye. Az ilyen nemes törekvésnek nincs is mit félni a nyilvánosságtól, sőt ezzel a felelősség nagyon is megoszlik az érdekelt felek között.

Tagadhatatlan dolog, hogy városunk fejlődésében korszakos lépés volna a villamos világítás behozatala. Mi nehéz

helyzetben vagyunk most, mert míg egyrészt lelkünk régi ohaját látjuk teljeseedsbe menni a villamos világítás behozatala által, melynek megvalósítása érdekében többször erélyesen felemeltük szavunkat e lap hasábjain, éppen ezért nem akarnánk az ügy előbbrevitelénél kerékkötőnként szerepelni, de másrészt lapunk, mint a közügyek hivatott őre ki nem térhet az elől a fontos kötelesség elől sem, hogy a nyilvánosságra hozott javaslatra nézve meg ne tegyünk tárgyilagos észrevételeinket.

A javaslatnak első pillanatra szembeötlő nagy hiányai vannak, melyek könnyen veszélylyel járhatnak a városra nézve, mert már most is nagyon érezzük a városra nehezede terhek súlyát, ezt szaporítani nem szabad, azért ez ügy is csak a legnagyobb körültekintéssel oldható meg.

Tudomásunk szerint a városi képviseleti gyűlés csak elvben járult hozzá a nyilvánosságra hozott Stof-féle javaslathoz s ezt nagyon helyesen cselekedte, mint az alábbiakból is kiviláglik.

A szűkebb pártizmus nálunk oly nagy, hogy egyenlő feltételek mellett minden körülmények közt a városnak adunk elsőbbséget. Azért nem volna szabad eltérni attól a helyes szokástól, hogy az összes ajánlatok a nyilvánosságra kerüljenek, hogy látván az egységárban kifejezett ajánlatokat, elfogulatlanul és részrehajlatlanul összehasonlításokat tehessünk. A jegyzőkönyv megemlékezik 4 más benyújtott javaslatról is, de nagy sajnálatunkra azok lényegével nem ismerteti meg a közönséget; nem ismerteti meg az indokokat, melyek alapján ezeket mellőzi. Pedig van közöttük

tereli révedező lelkem tekintetét! Igen, igen! Apolló kereszties lovag volt, Apollónia pedig szívének hölgye, kinek hajfürtjeit a hős lovag szívén viselé s ez menté meg őt igen sokszor a haláltól.

De hát az eladók versenye mit vétett?

Hiszen ez meg a divatos sportvilág hőseivé teszi Apollót és Apollóniát. Igen, igen! Apolló, mint elszegényedett zseftrifonkat nyervén az eladók versenyén, meggazdagodott, Apollónia pedig felesége, egy sikkes sportdama, aki a jokeikért rajong! Nagy ég! Mitevő legyek? Átkozott trilemmába jutottam! De egyszerre csak leleményes ötlet vigasztalt meg!

Dicső leend!

Adataim homályosak. Nem szólnak Apolló és Apollónia származásáról, azonban világosan megemlékeznek Görögönről, a Kereszties háborúkról és a modern Sportvilágról.

Hogy tehát senki se vádolhasson, felületességgel megírom Apolló és Apollónia történetét, mint régi görögökét, mint középkori szerelmesekét, s mint a modern sportvilág tagjait.

Muzsám üdv és hála neked, ezt Te sugaltad!

* * *

Kövessen hát a nyájas olvasó a dicső görögönba, mert most következik először:

Apolló és Apollónia.

(Görög hitrege.)

Már megjelent a reggszülte, rózsaujju hajnal, leküzdvén a sötét éjszakát. Majd birodalmát átadja a sugártfosztó Héliosznak, ki égi utján fékezi szilaj lovait.

Az olympusi játékoknak dicsőséget szerző napja van. Az egész Hellász fényárban uszik.

Görögön kitünőségei közül ott látjuk a Spártai Agathokleszt, a nagyszivü Philomachosznak fiát, a paizsrengető Philoinust és a közélet számos előkelőségét.

A hölgyvilág is szép számmal van képviselve. Jelen vannak: a fehérkaru Apollónia, a kedvesen csevegő Eüridike, a szép körmü Philoméla, a bagolyszemü Meleoda stb. stb.

Maguk a hallhatatlan istenek is, — meglágyitva a hekatombé száz jól táplált ökre szarvai közé hintett árpának jóillatu füstjétől: a hó nem borította Olympusz csuésáról szemlélik a halandó emberek dicső versenyét. A fellelgyűjtő Zeusz jóllehet eddig szépmivű ügyében nyögött idült kösz-

vénye miatt (melyet akkor kapott, midőn a szép Klitemnesztra ablakánál ácsorgott) — a kékszemü Athéne istennő gömbölyü vállaira támaszkodva tekint alá földetrázó szemével.

A verseny kezdetét veszi.

Versenyfutásra állanak fel az ifjak, köztük az izmaira büszke Apolló is, ki felsőhajtv a kékszemü Athéne istennőhöz a következő röpké szavakat bocsátja ki, jól ápoltt fogai ösvényéből:

„Mellém állva, segíts engemet hirhozó győzelemre, oh kékszemü Athéne istennő! Ugyanis, ha meghallgatandod szörös mellemnek kérését, háromszáz jól táplált ökröt áldozandok fel oltárodon, odaállva, megfogván annak szarvát!“

Meghallotta pedig szívének kérését a magas Olympuszon a kékszemü Athéne istennő, valamiképpen meghallották a többi hallhatatlan istenek is, irigy szemekkel tekintvén a kilátásba helyezett 300 jól táplált ökrötől extázisba hozott kékszemü Athéne istennőre.

Nosza az istennő a 300 jól táplált ökr reményében erőt ad az izmaira büszke Apolló gyors lábaiba s ime ez le is győzi a paizsrengető Philoménoszt.

Evoc! Evoc! — kiáltozza a lelkesül,

világhírű cég is, mint a Ganz és Társa cég, kikre Olaszország a legnagyobb vilamos vasuti építését bizta. De nem ismervén a többi, egyedül a Stoff-féle ajánlattal foglalkozhatunk. Pedig itt a legrészletesebb tervezet, reális költség-előirányzat kívánandó meg. Az nem elég mint a 4 §. említi, hogy a kiviteli tervek a városnak a munka megkezdése előtt mutatja be. Ezzel a szerződés megkötése előtt kell tisztába jönni.

A technikai berendezésről nem léven szó, hozzá sem tudunk szólni. Azért csak tisztán pénzügyi szempontból vesszük a javaslatot bíráló alá.

A helyes kiinduló pont az lett volna, hogy a jelenlegi petroleum világításra fordított költségekkel hasonlították volna egybe a felmerülő költségeket, reálisan kellett volna megállapítani, hogy a városnak hozzájárulása hány százalékkal fogja emelni az amugy is rengeteg nagy községi adót és pótdót. Erről előre tájékoztatni a közönséget, elengedhetlen kötelesség. Tudomásunk szerint a város jogügyi tanácsosa nem lát elég anyagi garanciát a javasolt tervezet keresztülvitelére.

Ez magában is igen súlyos és döntő érv arra, hogy a végleges elhatározás előtt komolyan számot vessünk a helyzettel, mert a szerződési tervezet 7 §-a szerint a város közvilágításért feltétlenül fizet a vállalkozónak 50 éven át évenként 10 ezer koronát, tehát összesen 500 ezer koronát. Ezzel feltétlenül leköti a város összes anyagi erejét 50 évre olyan vállalatra, melynél a jogügyi tanácsos nem lát elég anyagi garanciát. Ennél a pénzügyi műveletnél a szerződésben meg nem nevezett banknál

lesz köteles a város az évi annuitások tőkeösszegét kiutalványozni. Vagyis a város 500 ezer korona tőkét boesát a vállalkozó rendelkezésére a befektetés eszközölhetése céljából, vagyis 500 ezer korona adósságot vesz a maga nyakába. Nézzük, hogy ezzel szemben a vállalkozó micsoda anyagi biztosítékot nyújt. A szerződési tervezet 12 §-a szerint csak 60 ezer korona erejéig nyújt zálogjogi bekebelezést a város javára, a villamos telepre pedig bekebelezési jogot csak az annuitások tőkeösszeg erejéig, vagyis ezek szerint a város csak a negyvenedik év körül nyerne teljes zálogjogi fedezetet az 500 ezer koronájára. Ha időközben a vállalat megbukik, üthetné a kő a város követelését, mert előre látható, hogy a gépgyárosok nyernének első sorban kielégítést, mert a városnak csak a törlesztett annuitások erejéig van joga kárpótlást szerezni.

Magyarázatra szorul a szerződési tervezet 7 §-nak az a része is, melyben a vállalkozó mindaddig, míg csak 70 egész éjjeli, 70 féléjjeli izzólámpával és 6 ivlámpával világít, addig köteles a városnak 5000 koronát készpénzben visszafizetni, de azért a város feltétlenül köteles a maga 10000 koronáját kifizetni.

Egyik fontos indok volt arra, hogy a javaslat legalább elvben elfogadtatott az, mint a szerződési tervezetben is ki van fejezve, hogy ipari célokra is villamos áram szolgáltatását helyezi kilátásba a vállalkozó, ha évi 26 lóerő (3000 óra) előre biztosítatik. Ez az ajánlat annyira tetszetős, hogy helybeli iparosok siettek a városi képviselőtestülethez benyújtott kérvénnyel támogatni.

Ugy látom, hogy ennél a kérdésnél nagy tévedés forog fenn, a mely könnyen nagy csalódást fog előidézni. Fogarasnak, sajnós, csak a messze jövőben lehet olyan fejlett ipara, melynél napi 26 lóerővel dolgozik, pedig ha ennyit nem biztosítanak a vállalkozónak, akkor nincs villamos hajtóerő. Csak tájékozatlan ember tudja állítani, hogy ezt előre biztosítani lehet.

Vajjon számításba vették-e a kisiparosok céljaira szükséges elektromotorok árát, mert a villamos hajtóerőt csak nem vezethetjük be a kaptafába, vagy a kalapácsnyélbe. Nálunk ilyen célokra $\frac{1}{4}$ és $\frac{1}{2}$ lóerőjű motorok jöhetnek számításba, melyeknek ára 200—300 korona, a 26 lóerő kihasználására legkevesebb 20—25 ezer korona befektetésre van szükség a kisiparosok részéről, hogy a villamoserőt igénybe vehessék. De ide számítandók a vezetékek és a műhelyberendezéssel járó költségek, melyek ismét majdnem annyit igényelnek, de fizetendő ezek mellett az árammérő órákért bérlet fejében évenként 20 korona és még javítási és felülvizsgálati költségek. Sok idő fog eltelni, míg az ehhez való költségeket előteremtik és a tervek megvalósíthatják iparosaink. Azért ne gondoljuk, hogy azonnal megindul a villamos erőre berendezett műhely munka, mihelyest a villamos világítás megkezdődik.

Nincs tiszta fogalmunk a gyár berendezéséről, még kevesebb a telep helyéről és tovább fejlesztéséről. A szerződési tervezet 2 §-ában foglaltatik ugyan intézkedés arra nézve, hogy a vállalkozó a telepet saját költségén kibővíteni köteles, valahányszor 12500 kiló vattóra

néptömeg, vállain hozván a futásban dicső Apollót — koszorut agyózőnek fenkölt fejére!

A fehérkaru Apollónia, amint megpillantja az izmaira büszke Apollót, ellenállhatatlan vágyat érez, hogy ő helyezze a koszorut fehér karjaival a gyózőnek fenkölt fejére. Egy szép narancssal le is kenyerezi az erre hivatott spártai Agathokleszt, a nagy-szívű Philomachosznak fiát.

Az izmaira büszke Apolló oda áll a fehérkaru Apollónia elé, hogy a koszorut elfogadja s amikor egymásra tekintenek, akkor lövi ki a pajkos Amor kettős nyilait kedves sziveik közepébe, kölesönös lánggra gyújtva azokat.

— Oh mondsza csak te, alakra és termetre az istennőkhöz hasonló leány: kit nevezel atyádnak? Avagy talán valamely istennő vagy, ki a hó nem borította Olympusról halandó emberek közé lejövén, szerte bolyongasz a földön? szólítja meg az izmaira büszke Apolló a leányt.

— Nagyon dicsézően szólasz rólam, oh előttem ismeretlen vitéz idegen, ugyanis nem vagyok én valamely istennő, hanem földi halandó lévén, folytatom életemet. Fehérkaru Apollónia névről neveztetem és a harcban edzett Kritobulusznak leánya vagyok, felelé válaszolva a leány.

— Én pedig oh dicső szüz! az izmaira büszke Apolló vagyok. Miután eként a kölesönös bemutatáson tustek, szavait tovább folytatva, így beszélt az izmaira büszke Apolló.

— Kedves szívem, szörös mellemben felette igen örvend, de kétfelé habozik, hogy vajjon te vagy-e — oh dicső szüz! — avagy nem amaz élő lény, akit nekem hitestársul kell fogadnom. Ugyanis, midőn ajándékot vittem Delphibe a jósdának, a Pithia a háromlábú széken ültében kérdeztetvén, azt mondotta: „Feleséged leszen az, aki fejedre koszorut teszen.“

Felele pedig neki a fehérkaru Apollónia, mondván:

— Bizonnyal én vagyok az, mert én tevém fenkölt fejedre a koszorut, a jóslatnak teljesednie kell. Nosza jöjj oldalammal és sietve menjünk el a Vénusz oltárához, áldozván ékes mezei virágokkal.

Ugy is lön! Meglátta pedig ezt a szépséges Vénusz istennő, lenézvén a hó nem borított Olympusról és szívében kevélykedvén, megszólította a kékszemű Athéne istennőt, mondván:

— Hatalmasabb vagyok én, oh kékszemű Athéne istennő, mint te! Mert látod-e?

Az izmaira büszke Apolló neked fogadta 300 jól táplált ökönyi áldozatát, ha mellé állva birtkozó győzelemre segited, s ime! mégis nekem áldoz ékes mezei virágokkal.

A kékszemű Athéne istennő felette, igen megharaguvék és rögtön meg is jelent vízholdó leány képében az izmaira büszke Apolló előtt és követelte tőle az ígért 300 jól táplált ökörnek áldozatát.

Az izmaira büszke Apolló váltig erősíté, hogy adna ő nemcsak 300, de 3000 ökröt is, de nem teheti, még pedig azért, mert neki ökre nincs. Azt a bizonyos fogadalmat csak azért tevé, hogy ő legyen a győztes az Olympusi versenyen. Azonban, ha a kékszemű Athéne beéri vele, hát arra vállalkozik, hogy a soknyájú Aixiphilosznak barmai közül ellopván egy hosszú gypjas kecskét, azt áldozandja fel a haragvó istennő megbékítésére.

A kékszemű Athéne még sokáig zsörtölődött, de végre is meggondolván, hogy jobb valami, mint semmi: elfogadta a kecskeáldozatot.

Ez alkudozást azonban észrevétlenül kihallgatta Hermes az isteni postás, ki is lóhalálában rohant a hó nem borította Olym-

fogyasztása 3 évre biztosított. De ugy-látszik, hogy a telep egyelőre oly szük-körü lesz, hogy a város teljes világítá-sához szükséges 6600 vattóra helyett 4240 órával is beéri. Mikor fog a tel-jes világításon felül a 12500 kiló vattóra szüksége bekövetkezni.

Ime, csak a mi tárgyilagosa meg-jegyzéseink a felmerült konkrét esetre vonatkozólag. Elismerés illeti a város derék előljáróságát, hogy a végleges dön-tés előtt a nyilvánosságra való hozatal által alkalmat adott mindenkinek az ügy megismerésére.

Mi is sok dologra kiterjeszkedhet-tünk volna még a mit az idő rövidsége és a helyszüke miatt most nem tehetünk. Tagadhatlan dolog, hogy a mit annyian forrón óhajtunk, azt könnyen kivihető-nek is találjuk. De ha lehámozzuk róla mindazt, mit a képzelet oda fest, s a rideg valóság alapján tesszük meg szá-mításainkat, akkor más eredményre ju-tunk. Az elhamarkodott határozat itt könnyen megboszulhatja magát.

Hány város siratja most is a sok kaszárnya építést, pedig vele a város javát akarták szolgálni. Gy. S.

Deák Ferenc

Mikor az örök nyugalom honába tért s itt hagyott bennünket a sivár, terhes élet-tel küzködő földieket; busan, leverten gyá-szolta egész Magyarország őt, aki a haza egyik legönzletlenebb fia volt. Most, hogy születésének századik évfordulóját ünnepli az egész ország, felelevenedik képzeletben tiszta jelleme, nagy lelke, ideálisan egyszerű nemes alakja s bámulom őt, aki példaképe lehet az embereknek.

Valóban ő reá illik e mondás: Meg-halt azért, hogy föltámadjon újra, s hogy ne hallasson meg többé soha!

puszra, hogy elpletykázza a hirt a hallhatat-lan isteneknek.

Kaptak is ezek rajta elannyira, hogy mikor a kékszemű Athéne visszatért a hó nem borította Olympusra, akkor már mindenki azzal fogadta: nem tudná-e megma-gyarázni, miként pótolhat egy lopott kecske 300 jól táplált ökröt?

A kékszemű Athéne egy ideig csak türte, türte a csipkedéseket, de végtére ret-tenetes bosszút esküdött haragvó szívében. Lakoljon meg a vakmerő halandó, aki meg-szegte az isteneknek tett fogadalmat. S ime méltó dühében a fehérkaru Apollóniát kő-sziklává az izmaira büszke Apollót pedig csillaggá változtatta.

* * *

Ime! nyájas olvasó, a szerelmesek nem lettek egymáséi, de azért mégis boldogok! Mert a kősziklává változott fehérkaru Apol-lóniát, az izmaira büszke Apollónak az Olympusi játékon nyert koszoruja, mint bo-rostyán öleli körül, aztán meg minden este csendes téte- a téte-ben vannak, amennyi-ben az izmaira büszke Apollónak csillagsu-garai édesen csókdossák körül a fehérkaru Apollónia sziklaajkait.

Mert a bölcs hazafiság örökké élni fog, hogy tanulhasson a késő ivadék a régiektől hazafiságot, önmérsékletet és nemes jellemet.

Elöttem áll nemesen egyszerű alakja, amint az „Angol királynő“ étkezőjében, pártja tagjaitól körülvéve üldögél. Milyen igazi ősnemes alak, jóságosan szigorú vonásaiból ilyenkor a magyaros humor derüje sugárzik ki. Számos szellemes mondása, anekdotája forog közzájón s ki ne ismerné ama híres viccét, amivel az üresfejű dendyt fözte le. Egy gavallér ugyanis tévedésből Deák kalapját akarta fejébe tenni s midőn észrevette a cserét, e szavakkal tette le: „ejnye majd elvittem bátyám a kalapját, körülbelül olyan, mint az enyém.“ „Körül olyan öcsém, de belül nem“, mondá célzatosan Deák. Ilyen és ehhez hasonló számtalan anek-dota tanuskodik arról, hogy országos gond-jait levette jó kedélyű, magyar ember volt ő.

A magyar szabadelvűségnek megterem-tője és vezére volt. Feliratai és beszédei nemcsak szónoki művek, melyek a felfogás és nyelv páratlan világosságának, egyszerű-ségének erejével hódítanak s a legmélyebb igazságokat a találó formulázás kristálytisztaságában közkincsé teszik: hanem a Luskandl ellen irt nagy tanulmányával együtt a magyar közjogi irodalomnak legbecesebb termékei. 1867-ben a nemzetet kibékítette királyával, elkobozott alkotmányát visszasze-rezte és ezzel sorsának intézését saját kezébe tette le.

Az eleinte mutatkozott ingadozások el-lenére is, egy alig sejtett felvirágzás kor-szaka következett a politikai, gazdasági és közművelődési élet mezején, a mindenfelé felszabadult erők versenye.

Az egész nemzeti ébredés vezére volt, mert felszabadulván a nemzet dermesztő álmából, felismerte új feladatát, hogy min-den irányban kifejtse és érvényesítse szellemi erejét, a modern népek ama nagy versenyé-ben, melynek sorompói Deák bölcsessége folytán immár a magyar előtt is megnyitak.

Politikai munkássága mellett még a szépért is lelkesült. Mint nemzetünk s az idegen népek irodalmának is alapos ismerője hatalmasan elősegítette a nemzeti írók törekvéseit, óriási olvasottsága és tudása azonban sohasem tette elbizottá, ő mindig a régi, szelény ember maradt.

Maga volt a jó s á g.

Embertársait letlégnyen az szegény, vagy gazdag, egyszerű, vagy nagy tekintély-nek örvendő, belső értékük szerint becsülte. Mindenkinek egyformán juttatott nagy tudá-sából és tapasztalatainak bőséges tárházából. Szeretettel és buzgó odaadással támogatta a jótékonytárgyat s mindig a haza és embertár-sainak javán dolgozott.

Igaz ember volt.

Egész élete az igazság keresésében és gyakorlásában telt el. Finom judiciumával megérezte és eltalálta a legszenvedélyesebb vitatkozások közepette is az arany közép utat. Tapintatos őszinteségével lecsendesíté a szenvedélytől izzó kedélyeket s hangja át-járta az agyat és szívet, oktatótt és lelkesi-tett egyaránt s az igazság meggyőző erejével lebilincsel mindent.

Jóságos lelkének s tiszta jellemének fénye visszazugárzik ama más világból s megakaszt egy pillanatra bennünket is anya-gias, önző gondolkodásunkban, cselekedeteink-ben. Egész bensőnkét áthatja áldott emléke, s látjuk őt a szép, jó és igazért küz-dőt az eszmék örökvilágításu fáklyáját ke-

zében tartva; azután folytatjuk a harcot egymás ellen, irgalom, kegyelem nélkül teljesen megfosztva lel-künket nemesebb érzéseitől s kapaszkodunk rohanunk tovább.

Ő pedig dunaparti szobra magaslatáról, megvetéssel nézi a porban nyüzsgő, a jó, szép igazért nem lelkesülő silány utó-dokat, akiknek emlékében csak egy-egy száz év eleveníti fel elhunyt dicső nagyjainak emlékét, de ha így van is, az ő alkotásai fenmaradnak örökre, s ezért elmondhatjuk Deák Ferenc-re, hogy:

Élted álom volt, álmod újra élet,
Az enyészet rád sohasem talál,
Az örök élet frigyét kötve véled,
Életedből éltet alkot a halál.

—ü.

HIREK.

— Esküvő. F. hó 17-én délután 3 óra-kor tartotta egybekelési ünnepét Gergely János, vármegyei ellenőr Fleischer Helén kisasszonnyal az ev. ref. templom-ban. Násznagyok voltak a vőlegény részéről: Jankovich Béla várm. aljegyző, a meny-asszony részéről: Däubel Adolf. Tartós és zavartalan boldogságot kívánunk.

„Deák“ ünnep a főgimnáziumban. Lélek emelő, szép és tanulságos ünnep volt f. hó 17-én a főgimnáziumban, mely reggel 8 óra-kor vette kezdetét. A haza bölcsének emlé-kezetére volt szentelve. A Himnusz elénekzése után föllállott az intézet érdemes kir. igazgatója Szentimrei István, s eszmékben gazdag, lendületes, szép beszédben tolmácsolta a nagy nap jelentőségét, mely után a Lavotta-féle magyar szerenád követ-kezett a gimn. zenekar által előadva. Ezután Vodráska Vencel, a főgimn. kitűnő hisz-torikusa méltatta Deák Ferenc nagyságát s az ő szokott szónoki elokvenciájával adta elő a jól sikerült beszédet. Majd Gagyi Sán-dor VI. o. tanuló mondta el „Deák élete és pályájáról“ szóló sikerült méltatását A zenekar az „Imát“ adta elő, mely után Florea Győző „Deák emlékezetét“ sza-valta ügyesen Tóth Kálmántól. A nyolcadik pont az igazgató záró beszéde volt s a jól sikerült ünnep a „Szózat“ hangjaival, — melyet a vegyes kar adott elő, — véget ért.

— Az Erdélyi természetes aszfalt-gyár, melyről már a múlt számunkban terjedelmese-n irtunk — mint látjuk — rohamosan és áldásosan folytatja munkálkodását tovább, tovább. Most ismét a Vártér előtt dolgozik, úgy hogy most már a Vártér minden utcája, mely az ősi várat szorosán átkarolja, aszfalttal dicsekedhetik, kivéve egyes helyek közötti kis megszakítást, ahol valóságos életveszélyes a járás télen. Ajánljuk ezeket a kis „oázokat“, amelyek esős időben valóságos sártengerek a tulajdonosok figyelmébe, hogy attól a kis helyektől, amelyek szépsézeteti és egészségi szempontból is szemügy alá vétetnek, a fillé-eket ne sajnálják.

— Erdély fürdői és a szövetség. A természeti kincsekben oly gazdag Székely-föld fürdőinek felvirágoztatása érdekében hazafias mozgalom indult meg Kolozsváron. Az országos közegészségi Egyesület ottani fiókja célul tűzte ki, hogy segít az erdélyi fürdők sorsán, még pedig szövetségessel. A módozatok felett most tárgyalnak a hazafias férfiak.

— A király lovai. Ő felsége részére egy pompás háta és két hámas lovat vásá-

rolt az udvari lóvásárló bizottság Gróf Mikes Ármin Zabolán tenyésztett ménéséből, három-ezer koronáért darabját. Ez alkalommal elismeréssel nyilatkozott az edzett havasi ménokról.

— **Elvi jelentőségű határozatok.** 1. Aki hamis mérleg használata által ravasz fondorlattal mást megkárosít és magának jogtalan anyagi hasznot szerez, család miatt vonandó felelősségre. Az ügy elbírálása a kir. bíróság hatáskörébe tartozik. (Min. tan. 1902. január hó 21-én hozott hat.) 2. Erdőből fagalyak ellopása s ezzel kapcsolatban fák megrongálásával okozott 60 koronát meghaladó kár iránt indított ügy elbírálása a kir. bíróság hatáskörébe tartozik. (Min. tan. 1902. nov. 28-án hozott hat.) 3. Ha valaki már megadózott juhtenyésztési vállalatára részére legelőt bérel, ez a legelőbérlet külön adó alá nem vonható. (K. b. 5117—1903. sz.) 4. A mezőgazdasági szeszgyáraknak törvény által biztosított törvényhatósági utadó alóli mentessége a községi közmunka tartozásra nem terjed ki. Kivételt tartalmazó törvények szorosán magyarazandók. (K. b. 1902. évi sz. hat.)

— **Verekezés.** F. hó 6-án este 10 órakor Gyerkó Mihály közhonvéd kevésbé részeg állapotban a Román-utcában sétált. Visa Elena 14 éves leány, ki Cintár Jánosnál kukoricát tisztítani volt, hazafelé ment és látva, hogy vele szemben az utcának másik felén egy részeg honvéd van, vissza fordult és az ifju Cintár Jánost kérte, hogy kísérelje el, aki azt meg is tette, de midőn a honvédhoz ért, azt mindjárt jogtalan felelősségre vonta, hogy a leánynyal mit akar, a honvéd magát nem érezte hibásnak és rövid szóváltás után Cintárt két izben arcul ütötte, erre Cintár hozzátartozói után kiabált és azoknak segítségével a honvéd szuronyát elvették s egy vasgereblyével bántalmazták. A honvéd erre elszaladt, de azon gondolat-tal, hogy ő már oldalfegyverétől megfosztott, ami egy katonának szégyen; szolgálati fegyverét vette magához és azzal indult szuronyát vissza szerezni. Ekkor id. Cintár János, Cintár Peuna, Cintár Miklós, Cintár Anna, Zámfir Miklós, Zámfir János fogarasi és Gizdávú Illés illényi lakosok a Román-utcában megragadták s a nagy dulakodásban a töltött fegyverből két lövés eldőrdült, a fegyvert a honvédtől elvették és Zámfir Miklós egy vasvillával, Cintár Miklós egy vasgereblyével, Cintár János az elvett szurony-nyal a honvédet össze verték. Kelderár György helyi lakosnak köszönhető, hogy a szegény honvédet agyon nem verték, mert ő osztotta szét a dühöngőket.

— **Bűzös víz a Bethlen-utcában.** Már régóta nézzük és türjük azt a tarthatatlan állapotot, mely a Bethlen-utca elején a közjegyzői iroda s különösen a Glanz-féle s az után következő házak előtt uralkodik. Türjük, . . . de hiába! Mindnyájan arra jár-nak, látjuk, élvezzük a bűz-mosléket s mégis agyon hallgatjuk! Kérjük a háztulajdonosokat, hogy az aszfalt mellett azt a rondaságot minél előbb tüntessék el, mert ellenkező esetben komolyabban fogunk eljárni.

— **Vadászat.** Galicán Simon rukkori lakos szöllőjében f. hó 3-án este egy kutyára lőtt és a lövéssel nemcsak a kutyát, hanem az arra járó Grudev János kezét is átlötte.

— **Bő gyümölcstermés.** Ez őszen az egész székelyföldön rendkívül bő és szép alma, körte és szilva termés volt. Ez annál jelentősebb, mert más gyümölcstermesztő országokban alig termett gyümölcs, így kilá-

tás van arra, hogy a miniszteri kirendeltség buzgolkodása folytán külföldön könnyen és jó árban lesz elhelyezhető.

— **Almavásárlás.** A magyar gazdák vásárcsarnok ellátó szövetkezete több kocsi-rakomány boralmát keres. A székelyudvarhelyi gazdasági egyesület titkári hivatalához kell az ajánlatokat az ár és mennyiség meg-előléssel — beadni.

— **Székely cselédek közvetítése.** A szeptember vármegyei gazdasági egyesület nevében Ttancel Mihály titkár, a székelyföldi miniszteri kirendeltséghez levelet intézett, amelyben bejelenti, hogy Lőcsén cseléd közvetítő intézetet nyitottak, s annyi már a bejelentett szükséglet, hogy mintegy száz székely családnak tudnának helyet biztosítani. A titkár kijelenti, hogy az egyesület a székelyeknek Romániába való tömeges kivándorlását óhajtja megakadályozni, azért, hogy hazájukban is kaphatnak megfelelő foglalkozást. Vajha elhatna ez okos eszme más gazdasági egyesületekhez is!

— **Hirdetés.** A kereskedelmi miniszter közzé teszi, hogy a 4 filléres posta-távirda értékjegye használata 1903. évi december hó 31-én megszűnik. Ezen időn túl a közönség a 4 filléres jegyeket sem nem használhatja, sem a postahivataloknál fel nem cserélheti.

— **Iparossegédek tanfolyama.** A kolozsvári állami ipari szakiskola a folyó év telén is tervbe vette az iparos segédek továbbképző tanfolyamának létesítését. Egy-egy csoportban 15 résztvevőnek kell lefikevesebb lenni. Egyelőre 3 csoport megalakítását tervezik. 1-ször faipari, 2. fémipari, 3. diszítőipari csoportokat. A tanfolyam tartama a téli 5—6 hó, s hetenként az esti órákban 2—3 óra lenne. Az igen mérsékelt tandíj fejében a jelentkezők rajzszerekkel is ellátatnak. Jelentkezni a szakiskola igazgatóságánál lehet, hol egyéb felvilágosítással is szolgálnak.

— **Új bélyegek.** A folyó évi október 1-ével az eddig használatban volt okmánybélyegek kivonatként a forgalomból s új bélyegek lesznek kibocsátva. Okmányokra csak az új bélyegeket lehet használni 1904. jan. 1-étől kezdve, a régiakat azonban még az év tartama alatt belehet váltani az adóhivataloknál.

— **Statisztika a nevezetesebb vallások követőiről.** A legújabb statisztikai adatok szerint a föld összes lakóinak száma: 153 millió. Ezek közül a XX. század elején 549.017.000 vagyis 35.71 százalék keresztyény. 292.048.240 vagyis 18.14 százalék mohamedán, és 11.037.000 vagyis 0.71 százalék zsidó. Összesen 762.102.000 vagyis 49.6 százalék egy Istent imádó. Az embiriség fele tehát egy Istent hisz. A keresztyénségnek fele katolikus, a katolicizmus a legelterjedtebb vallás. Az összes keresztyének 30.35 százaléka protestáns. A többi 117.884.000 keresztyén áll görögökből, raszkolnikok és janzenistákból. Feltűnő a mohamedánok nagy száma 202.048.240 vagyis az egész emberiség 31.1 százaléka. A többi vallás között Conficius követőinek a száma a legnagyobb: 235.000.000 utána következik a hinduizmus 210 millió hívővel, míg a budhizmus csak 120 millióval szerepel. Van még 32 millió tavista, s 17 millió schintvista, a hinduizmussal rokon „régikultúra” 12 millió van. A többi pogány fetisimádó s a vallássos fogalmak legalsó fokán áll. Végül a kulturállamokban nagy számmal vannak szabadgondolkodók, akik nem tartoznak egy valláshoz sem.

— **Polémia versben.** Egy lap-társunk szerkesztője lapjában megtámadta valamiért a fogarasi rendőröket, akiknek önérzete nem bírta elviselni a méltatlan támadást. Összeálltak tehát városunk közrendjének őrei s az alábbi poémával felelnek az őket ért támadásra:

Biz nem telt volna meg az ollózott hirlap.
Ha a hírszerkesztő akkor jól be nem kap.
Vagy köd volt előtte, vagy épp akkor kelt föl.
Nem tudom, mit higgyek már a kettő felől.
Mert ám, most az egyszer elveté a sujkot,
Vagy hírszerkesztő ur, Ön talán nem volt ott?
Hogyha nem ért hozzá, tegye le a pennát!
Ne legyen hírszerző, ha Ön tisztán nem lát.
Ha nem tud egyebet álljon be bakternek,
Vagy pediglen inkább jobb lesz tüzelőnek.
Nem pediglen velünk gyűljön meg a baja,
Ne tüzeljen reánk hön tisztelt poéta!

— **Tisztelet a kivételnek.** Csakis annak, aki rólunk, az 1. és 2. számú rendőrökről írta azon cikket, felelünk tromf-fal vissza. Jogunkban áll, mert sértve érezzük magunkat. Az 1. és 2. sz. rendőrök.

— **Szállítás.** A m. kir. államvasutak igazgatósága kötéláru anyagok szállításának biztosítására vonatkozó pályázati hirdetménye az érdekeltek által a brassói kereskedelmi és iparkamara irodájában betekinthező. Az ajánlatok f. évi november hó 5-ig nyújtandók be.

Szerkesztői üzenetek.

Többeknek. Fogaras. Sokan a szerkesztőséget vádolják azzal, hogy a „városi közgyűlésekről” következetesen hiányzik a referáda! Ezt a szemrehányást mi a magunk részéről határozottan visszautasítjuk, mert mindent elkövetünk, hogy lapunkban minden helyi érdekű, aktuális jellegű cikk, vagy hír napvilágot lásson. Éppen azért, mert lokális színezettel és aktuális jelleggel bírnak, nyilatkoztak lapunkról, úgy megyénkben, mint az ország több részéből is szaktekintélyek elismerőleg. Hogy miért nincs „városi közgyűlésről” szóló referáda, annak egyszerű oka az, hogy volt referésünk felmondta a szolgálatot s lapunk szerkesztőjét nem informálták a tartandó közgyűlésekről. De most már minden rendben van, mert a község érdemes főbírója szabad bemenetet engedett lapunk vezetőjének a közgyűlésekre s így nagyon természetesen a referáda sem fog elmaradni.

L. L. Helyben. Uraságoktól levett dolgokat nem fogadunk el.

B. K. Kercisóra. Nem tudta ketté vágni a Gordiusi csomót!

I. B. Kiskapus. A „Deák”-óda nem sikerült. Kár ilyen nagy tuskóba vágni a fejszét. Először csak holmi fenyőfa szilánkokat — kisebb klapanciákat értünk alatta — forgácsoljon, faragjon. „Sic itur ad astra!”

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Thierfeld Dávid.

Főmunkatárs:

Halmy Gyula.

— **Az idei szüreti mulatság,** melyről a múlt számunkban is megemlékeztünk, folyó hó 25-én tartatik meg. A meghívókat már kibocsátották.

784/903 vhtó.

Árverési hirdetményi kivonat.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a fogarasi kir. járásbíróság 103. V. 471/1 számú végzése következtében dr. Fejérvári Adolf ügyvéd által képviselt Fogarasi tak. pénztár javára f.-porumbáki Nica George Miháiu s társai ellen 100 K. s jár. erejéig 1903. évi aug. 6-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 900 K.-ra becsült következő ingóságok u. m.: szarvasmarhák, lovak, szekerek, széna, rozs nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a fogarasi kir. járásbíróság 1903-ik évi V. 471/2. számú végzése folytán 100 kor. tőkekövetelése, ennek 1903. évi február hó 28 napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltódíj és eddig összesen 91 kor. 20 fillérbe bírólággal már megállapított költségek erejéig f.-porumbák község házában leendő eszközzésére 1903. évi október hó 28-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat más-ok is le- és felülfoglalták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Fogarason, 1903. évi október hó 11. napján.

296 Gyárfás Ferenc,
kir. bírósági végrehajtó.

212/1903. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a fogarasi kir. járásbíróság 1902. V. II. 970/2 számú végzése következtében dr. Fejérvári Adolf ügyvéd által képviselt a fogarasi takarékpénztár javára ludisori Comanics Joan s társai ellen 80 K. s jár. erejéig 1903. évi febr. 26-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 865 K.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák, szekerek, gazdasági eszközök, juhok nyilvános árverésen eladni fognak.

Mely árverésnek a fogarasi kir. járásbíróság 1902-ik évi V. II. 970/4 számú végzése folytán 203 kor. 45 fill. követelés hátr. fejében Ludisor község házában leendő eszközzésére 1903. évi november hó 2-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a

venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Fogarason, 1903. évi október hó 13. napján.

295 Gyárfás Ferenc,
kir. bír. végrehajtó

Sz. 8832—903. tkönyv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gábor Éva fogarasi lakos végrehajtónak, Dalia Zosim és Gurlea Mária alsóucsai lakos végrehajtást szenvedő ellenni 900 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíróság területén levő Alsócsa község határában fekvő a I. alsócsai 93. sz. tkvben Ganea János, alui János, Ganea Niculae alui János, Dalia Zosim és Gurlea Mária tulajdonául felvett A+ 457/1 hrsz.

Fogarason és vidékén**Lukács Vilmos****(Budapest V. Fürdő-utca 10.)**

m. kir. szabad.

Osztály-sorsjáték**főelárusítója**

bankházának osztálysorsjegyei kizárólag csak nálam kaphatók.

Megrendelések posta útján a pénz előleges beküldése, vagy utánvétel mellett teljesíttetnek.

Kiváló tisztelettel

Thierfeld Dávid

FOGARAS.

Az I. osztályu sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{8}$
a 12.-kor.	a 6.-kor.	a 3.-kor.	a 1.50 kor.

297

alatt egész ingatlanra 15 korona, 637 hrsz. a. egész ing. 12 kor. 799 " " " " 02 " 1205 " " " " 08 " 1476, 1477 hrsz. egész ingatlanra 12 kor., 514 " 49 " 999, 1000 hrsz. a. eg. ing. 46 " 917 hrsz. alatt eg. ingat. 15 " 1434, 1435 hrsz. eg. ing. 12 " 1676 hrsz. alatt eg. ing. 05 " 2164, 2165 hrsz. alatt egész ingatlanra 51 kor., 2294, 2296 hrsz. a. egész ing. 64 kor. 2400 " " " " 30 " 2643 " " " " 13 " 3005, 3006 hrsz. a. egész ing. 60 kor. 3286, 3287 hrsz. alatt eg. ing. 48 kor., 3377 " " " " 18 kor., 3488, 3489 hrsz. alatt eg. ing. 43 kor., 3691 hrsz. a. egész ing. 33 " 3976, 3977 hrsz. alatt egész ing. 45 kor., 4274 hrsz. alatt egész ing. 27 kor., 5496 hrsz. alatt eg. ingat. 11 ker., 2847a/14, 2856b/14 hrsz. alatt eg. ing. 38 kor., 2190 hrsz. a. egész ingatlanra 36 korona, 2317 hrsz. a. egész ing. 50 kor., 2629 " " " " 7 " 2726, 2727 hrsz. a. eg. ing. 27 kor., 3137 " " " " 20 kor., 3351 " " " " 33 " 3431 " " " " 12 " 3512 " " " " 47 " 3953 " " " " 46 " 4131, 4132 hrsz. alatt eg. ing. 26 kor., 4368 hrsz. alatt eg. ing. 09 kor., 5522 hrsz. alatt eg. ing. 14 kor., 3993/2 hrsz. alatt eg.

ing. 90 kor., 4204/102, 4205/102, 4209/102 hrsz. eg. ingat. 61 kor. II. Az alsócsai 174 sz. tkvben Ganea Vasile, Ganea János, Ganea Nicolae, Dalia Zosim és Gurlea Mária tulajdonául bejegyzett A+ 768, 769 hrsz. ingatlanra 14 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi november hó 3. napján délelőtt 9 órakor Alsócsa község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számít és az 1881. nov. 1-én 3337 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarás, 1903. évi jul. hó 11. A kir. j. bíróság, mint tkvi hatóság.

Virágh Károly,
kir. albiró.

294

Müller József

Görög-utca

mű- és építő lakatos.

Dr. Szabó-féle ház atellenében.

Jó munka!

Jutányos ár!

Ajánlok az építészeti szakhoz tartozó dolgokon kívül mindennemű

Mindenféle
zománczások, nikke-
lezéseket jótállás
mellett eszközök.

Berendezek:
villamos csengőket.

Elvállalok mindennemű

Wertheim-
szekrények

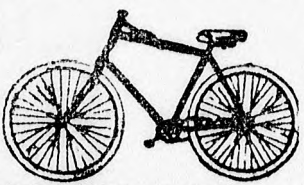
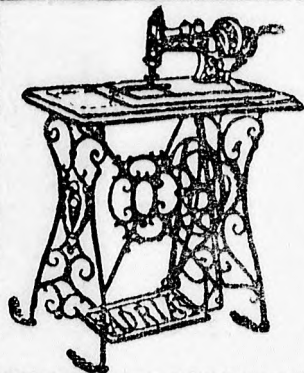
és
kulcsok
javítását.

lakatos munkák
elkészítését oly ju-
tányos árakon,
hogy bármely ver-
senyképes céggel is
a versenyt kiállok.

Ujólág

berendeztem mühe-
lyem a . . .
kerékpár,
varrógép
és hidmérlegek ja-
vítására.

Elvállalok:
készítés végett ko-
vácsolt vasból kerí-
téseket, díszkapu-
kat, verandák, sir-
kerítések, hullám-
redőny acéllemezből

Továbbá:

sodronyrácsok,
kerti asztalok,
székek és jégszek-
rények s mindezek-
ről kívánatra terv-
rajzzal és költségve-
tessel szolgálhatok.

Javitok
és tisztítok sikeresen
fegyverek,
revolverek
és vadászati eszkö-
ket stb. stb.
Elvállalok mindennemű
GÁZ- és
vizvezetéseket,
klozetteket víztöltéssel,
vaskapukat,
házfedelek fedését,
kályhákat,
szabó vasalókat és
mindennemű bádog-
munkák elkészítését.

➔ Kerékpárokat órára is kiadok. ➔

Vidéki megrendeléseket pontosan és lelkiismeretesen teljesítek.

293

ALBERTFY és THEIL

műszaki és építkezési anyagok üzlete, cement- és asphalt-ipar vállalat
Brassó, Kapu-utca 50. sz.

Elvállalnak minden a cement- és asphalt-ipar szakmába tartozó munkálatokat, ugymint: csatornázásokat, hidak, áttereszek, medenczék, szökőkutak, nedves falak gyökeres szárazzá tételét, új építkezéseknél az alapfalak asphalttal való bevonását, épületek teljes beüvegezését elsőrendű üvegtáblával valamint teljes fürdőszobák berendezését olyan helyt is, a hol nincsen vízvezeték és közvetlen a kútból kell a vizet venni, jótállás és legjutányosabb árak mellett.

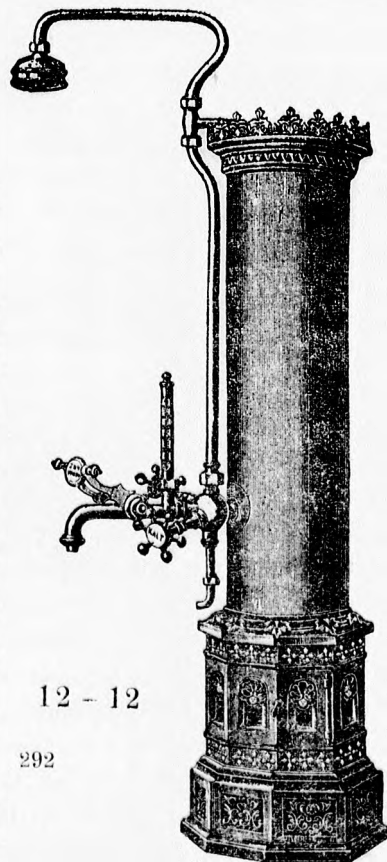
Állandó raktár:

Építkezési cikkekben:

Asphalt tetőpép, elszigetelő le-
mez és asphalt, fődélpapír, Carbo-
lineum fagomba ellen, tűzmentes
agyagból készült tűzállótégla és
vakolat, valamint csövek különféle
átméreteken, ugyanily csövek cső-
mösztölt cementből is diszes keramit
cement- és porcellánlapok, padlá-
sok és faburkolatoknak, üvegtáblák,
épületek és kirakatok részére, port-
land és román-cement, gyps, mennye-
zet, nádfonat nagyban és kicsinyben.

Műszaki cikkekben:

Viz-, szesz-, és bortömlők gum-
miből és kenderből, gummi gyü-
rük, zsinorok gömbölyü és négy-
szögben, sűrítés czélokra vízmentes
ponyvák és takarók, kenderhevede-
rek, asbest- és gummilemezek, ré-
teg- és csapágyfémek, elsőrendű
géphajtó szijak bőrből, varró- és
kötőszijak, üveg, olajozó és kenő
szelenczék sűrített kenőeshöz, kü-
lönféle gépolajok és gépsziradék.

12 - 12

292

Moller és Schrantz budapesti gazdasági gépgyáranak főképviselete és raktára.

Az Erdélyi termeléses Asphaltgyár képviselete.